

У пошані
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
424-0887
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
Барель 7-4125
УНСоюз: Барель 7-4337

РІК LXXVII. Ч. 119. СЕРЕДА, 1-го ЛІПНЯ 1970 ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 1, 1970 No. 119. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 30 червня 1970

В АМЕРИЦІ

В НЬО ЙОРКУ ЗАКІНЧИВСЯ ХРЕСТОНОСНИЙ ПОХІД євангелічного проповідника Білла Грегга, який проповідував у великому спортивному стадіоні ШІ, що має 55,000 сидітих місць. Його вислухали понад 135,000 осіб. Тільки в п'ятницю прибуло до стадіону 7,200 осіб тому, що падав дощ, а в інші дні було по 30,000 присутніх. Провідник заявив, що треба б духовного відродження та "деліційного задоволення", щоб привести до рівноваги людей після заворушень в університетах і коледжах, після поширення наркотиків і небезпеки від нездорового довкілля.

ЦЬОГО РОКУ КАТАСТРОФІЧНО ЗМЕНШИЛОСЯ число ваканційних затрунень, з яких звичайно користає шкільна молодь та заробляє собі фонди на шкільні оплати або на прожиток. Зменшилося число праці під час ваканційних місць тому, що продовжується економічна злизна, аслідок якої збільшилося число безробітних. В деяких містах бізнесмени не відкривали вільних місць праці для молоді, болячи, щоб вона не робила заворушень, як це було при кінці цьогоорічного шкільного року. Уряд збільшив фонди на затруннення під час ваканцій молоді, але ці суми замалі, і не буде досить праці для всіх молодих, що їм потрібно під час літніх місяців.

ЕКСПЕРТИ ТВЕРДЯТЬ, ЩО ВИБОРЦІ у віці від 18 до 20 років, якщо новий закон про зменшення виборчого віку не буде визнаний за нездійснений в Конституцію, — не матимуть більшого впливу на політичне життя країни. 1. Молоді виборці, в більшості зареєструються так, як зареєстрували їхні батьки: як демократи, або як республіканці. 2. Загально відомо, що молоді виборці виявляють багато рухливості, але мало беруть участь у голосуванні. 3. Провідники молоді виявилися як ліві, але більшість молоді не мусить бути лівими. 4. Та с і такі, які твердять, що Ніксон і республіканці потерплять, коли зменшать виборчий вік.

ЛІТНІЙ МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ плянують відкрити в місцевості Мавейтдейл, Н. Й. Організують цей фестиваль два бізнесмени з м. Нью Йорку на ціле літо, аж до 24 серпня. Імпреси, танці концерти та балети будуть відбуватися щоденно, крім неділі. Власники винаймали 500 акрів землі, де збудують амфітеатри під голим небом, бо сподіваються дати по 50,000 учасників. На відкритті має виступати славний піаніст Ван Кліберна. Цей амфітеатр б недовго місцевості Вудстоку, де був минулого року "Рок фестиваль", на який прибуло 400,000 молоді, пожежники ж не була зразкова і викликала загальне невдоволення.

НЕДАВНЯ СПРАВА З НІМЕЦЬКИМ АМБАСАДОРОМ в Ріо-де-Жанейро виявила, що в країнах Південної Америки це тепер міське підпілля, яке виконує різні терористичні акти та звичайні напади на банки, грабуючи гроші. До 1967-го року політичне підпілля діяло по лісах і в сільських районах. Та коли того ж року вбито кубинського підпілля в лісах Болівії, підпілля акція перенеслася до великих міст Бразилії, Аргентини, Чиле, Колумбії й Венесуелі. В Бразилії ці міські підпілляники вбили 13 проурядових агентів та поранили 62-ох, пограбувавши з банків більше як 2 мільйони крузейрів.

У СВІТІ

У РИМІ ВІДБУЛАСЯ своєрідна демонстрація 1,000 консервативних католицьких духовників і мигран з Франції, Західної Німеччини й Іспанії, що прибули туди задля протесту проти відхилення від давніх традиційних форм і догм католицизму та проти реформи, що їх уведено після Другого Ватиканського Собору. Серед руйн римського Цирку відправлено Богослужбю латинською мовою. Пала Павло VI не прийняв делегації від того збору.

У ЛЬОТРИНГІ У ФРАНЦІЇ ВИГРАВ доповідальні вибори до французького парламенту Жан Жак Серван-Прайбер, журналіст, генеральний секретар Радикально-соціалістичної, насправді поміркованої, партії — перемігши великою більшістю голосів кандидата керівної партії де-голістів. Це прикра поразка для Уряду, який активно підтримував противника Шрайбера.

БІЛЯ УЗБЕРЕЖЖА ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ ВІДБУВСЯ бій з північно - корейським озброєним чиним неясного типу: після того, як гарматний постріл з південно - корейської канонерки вдарив в той човен — п'ять або шість осіб вискочили з нього в море. У столиці Південної Кореї Сеулі проголошено комунікат, що перехоплено шпигунський човен Північної Кореї та що ведеться погоня за членами його залоги, шпигунами, якщо вони опісля.

У ЗАХІДНОМУ БЕРЛІНІ ПЕРЕБУВАВ американський секретар міських справ, колишній губернатор Мішигону Джордж Ромні, який потвердив рішення американського Уряду боронити волю Західного Берліну. Він заявив, що поки не будуть загартовані мир і безпека Західного Берліну — завжди загроженої воєни у цілому світі. Ромні обіцяє великі міста в Європі, студіюючи їхні проблеми. Він був також у Східному Берліні по комуністичному бою.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЖОРЖ ПОМІЩУ участь у шануванні пам'яті 200,000 жертв гітлерських звірств в одинокому кафе на території Франції під час останньої світової війни, в Струттофі. На тій церемонії привітали були амбасадори ЗСА — Артур Вотсон, СССР — Валерій Зорін і Британії — Крістофер Сомс. Церемонія відбулась на руїнах того кафе.

У ЖЕНЕВІ ВІДБУВАЄТЬСЯ спеціальна конференція, скликана Світовою Радою Церков, що охоплює всі протестантські й православні Церкви у вільному світі. Темою конференції є вплив сучасної техніки на теологічні й етичні життєві проблеми.

1,500 ОСІБ ДЕМОНСТРУВАЛИ в Лондоні, спершу на річці в Таїд Парку та після того походом вулицями — проти арештування 23-річної північно - ірландської послики до парламенту Бернадети Девлін, відважної речниці дівично - ірландських католиків, покарданеної мешкиниці з злибіння протестантський Північній Ірландії, яка намагається до Британії. Демонстрантів не допущено під резиденцію британського прем'єра Едварда Гіта. 28 осіб арештовано, два поліцейські були ранені.

Після наради з Ніксоном — Роджерс відлетів на Далекій Схід

Сан Франціско. — Державний секретар Вільям Роджерс перелів в минулий понеділок 29 червня до Нью-Йорку з президентом Ніксоном в його "західному Вілому Домі" в Сант Кліменте, після чого промовляв на бенкеті журналістів у Сан Франціско та відлетів спершу до столиці Філіппін Манілі на конференцію членських держав Південно-східного азіатського оборонного пакту (СЕАТО), а після того до Південного В'єтнаму і Токіо. Вертаючись до ЗСА, державний секретар зустрівся в Лондоні для своєї першої зустрічі з новим британським прем'єром Едвардом Гітом та міністром закордонних справ Аленом Далглем Гомом. У своїй промові Роджерс перестеріг Північній В'єтнам, щоб він не сподівався перевороту Камбоджу знову на свою запільну безпечну базу, бо — мовляв — американське летунство та війська Камбоджі, Південного В'єтнаму й Тай (Сіаму) перешкоджають цьому. Водночас Роджерс на-тякнув, що американський Уряд виступить на адресу Північного В'єтнаму з новою мировою пропозицією. Можна здогадатись цього з його заявлячи, що комуністи повинні зрозуміти, що їх інтерес дійти до мирового порозуміння на базі справедливості про порційного представництва. Роджерс відмовився дати ближче пояснення, що це значить — вірогідно це буде одною з справ, що їх затримає президент Р. Ніксон або у своїй радіо-телевізійній промові, що її заповіджено на 30 червня ц. р. або в радіо-телевізійному інтерв'ю з трьома телевізійними коментаторами, заповідженому на 1 липня ц. р. В. Роджерс промовляв на зібранні 600 газетних і радіо-редакторів у готелі Гілтон в Сан Франціско. Він висловив переконання, що хоч Північній В'єтнам все ще тримає в Камбоджі "кількадесят тисяч" свого війська, проте Камбоджа вже ніколи не буде його "безпечним прибісником".

Майже 100,000 італійців протестували проти расової дискримінації

Нью Йорк. — На понеділок 29-го червня американські громадяни італійського походження проголосили бунт. "День Єдності", під час якого вони відзначали та гордились своїм національним походженням і одночасно протестували проти того, що дехто, головним чином агенти ЕФВІА, допускаються дискримінації американців італійського походження, приписуючи їм всі злочини. Масові маніфестації і демонстрації виступили тисячі американських й італійських державних прапорів, співали й танцювали. Збори відбулися в Колумбус Серклі, де впродовж двох годин виступали різні промовці, як присутні гаряче оплескували. Та найбільше призначили "здобув Діозеф Коломбо, який є на списку Департаменту Справедливості як провідник однієї з шістьох родин, що творять "Мафію" в місті Нью Йорк. В зборах взяли участь чоловіки, жінки й діти з цих родин.

280 НОВИХ КОЛЕДЖІВ

Чикаго. — Фондація Карнегі для поступу в навчання докинула була в 1967 році 18 членів Комісії, яка мала зайнятися справою найвищої освіти. Ця Комісія, очолювана д-ром Кларком Керроу, заявила тепер завіт, в якій вона стверджує, що в найбільшій деkadі, це значить що в 1980 року треба буде відкрити від 230 до 280 нових двірничих коледжів, утримуваних міськими громадами.

КАНДИДАТИ ВЧАТЬСЯ КАНДИДУВАТИ

Норт Бронсвік, Н.Дж. — Такий тепер світ, що без науки не можна зробити ані кроку. Всього треба вчитись, включно з тим, як кандидувати на стейтсве чл федеральне становище. Такий семінар для республіканських кандидатів в стейті Нью Джерзі відбувся тут минулої суботи, 27-го червня, старанням Стейтсового Комітету Республіканської партії з участю понад 150 кандидатів на стейтсве чл федеральні пости, включно з республіканським кандидатом на сенатора, Нелсоном Г. Гросом, якого й видно на цій фотографії (по правому боці) разом з дир. Петром Пуццолом, який з успіхом кандидував в травні цього року і був обраний на головного касира УНСоюзу і хоча тепер уже не потребує кандидувати, але в семінарі кандидатів взяв участь.

Останній американський воєн залишив територію Камбоджі

Сайгон. — Вже в понеділок 29-го червня ц. р. останній американський воєн залишив територію Камбоджі, додепер офіційно не подано, але — за газетними твердженнями — було їх там 20,000-30,000. В останніх днях те число впало було до 1,780. За останніми даними з військових кіл — американці втратили у кампанії в Камбоджі 337 вбитих і 1,524 ранених, південні в'єтнамці 866 убитих і 3,724 ранених. Число державної армії Камбоджі зросло з 40,000 до кругло 150,000, дарма що та армія ще слабо озброєна і вишколена. Припускають, що кругло 40,000 південно-в'єтнамського війська, досвідченого в боях проти комуністів, залишились на території Камбоджі. Вуєпереч острахові, що комуністи використають відступ американського війська для атак проти нього — це не сталося.

Президент Єгипту Насер переведить у Москві наради про Близький Схід

Москва. — Єгипетський президент Гамаль Абдель Насер прибув в понеділок 29 червня до Москви у товаристві свого головного політичного радника Алі Сабрі, міністра державних керівництва Мохаммеда Гас-сайвена Гейялі й військового міністра Махмуда Ріада. На левониці зустріли їх совєтський "президент" Микола Підгорний, прем'єр Андрій Косігін, міністер вищевидовиства цього бюра. Під час зустрічі з поліцією два поліцейські були поранені ножами. Численні бізнесмени були закриті в центрі міста. В зборах взяли участь деякі політичні діячі. Після зборів коло 12,000 демонстрантів пішли під будинок ЕФВІА при Третій Авеню і 69 вулиці, щоб там демонструвати проти несправедливості цього бюра. Під час зустрічі з поліцією два поліцейські були поранені ножами. Роз'язки ізраїльсько-арабського конфлікту. Загально вважають, що Совєти, яким найбільше залежить на відкритті Суецького каналу, схилилися до замирення на Близькому Сході. Якщо в тих теперішніх розмовах між совєтськими й єгипетськими лідерами не прийде до порозуміння щодо якогось мирного формули, яка мала б шанси успіху у Вашингтоні і Тель Авіві, то Насер і його співробітники будуть домагаються дальших достав зборів і фондів від СССР. Ізраїльський прем'єр Голда Меїр заявила в тому самому дні перед ізраїльським парламентом, "жнеетом", що вимога Насера — звільнити всі без винятку зайняті Ізраїлем в 6-тиденній червневій війні землі та визнати всі вимоги арабських еміратів — не може бути платформою для мирових розмов.

Нацлер Бранд оцінює оптимістично дальші розмови з СССР і сателітами

Вони. — Західно-німецький нацлер Вільм Бранд висловився оптимістично про дальші хід розмов з Совєтським Союзом та його сателітатами, натиснувши зокрема, що відбувається третя його зустріч з східно-німецьким прем'єром Вільм Стофом. Бранд, промовляючи на зібранні своєї Соціал-демократичної партії в Майнці, звернув увагу на ліві надії, знову знову східно-німецького комуністичного диктатора Вальтера Ульбріхта, який, вернувшись з Москви, запропонував 10 червня ц. р. щоб негайно Західна Німеччина і Східна Німеччина обмінялися амбасадорами та

Урядова комісія пропонує широкую зміну лікарської опіки

Вашингтон. — Рік тому секретар здоров'я, освіти й суспільної опіки назначив був 27-членну Комісію в справі лікарської опіки і спорідненої програми, яка мала вистудіювати проблему медичної опіки та пропонувати Президентові й Конгресу свій звіт. Це сталося тепер і згадана Комісія пропонує великі зміни в лікарській опіці. Найголовнішим пунктом цього звіту є те, що справа лікування мала б бути сконцентрована в забезпеченні всіх, що цього бажають, під проводом держави.

На оселі "Вовча Тропа" розпочалося таборування пластової молоді

Іст Четгем, Н.Й. — Тут на оселі Організації Української Молоді "Пласт" розпочалося в суботу, 27-го червня, таборування молоді. В цьому дні відкрито такі пластові табори на цій оселі: табір новачок під проводом ст. пл. Арети Старух, табір новачків під проводом пл. сен. Володимира Левчицького, та вишкільний табір "Школа Булавних" під проводом ст.пл. Дорн Горбачевської. Вже в наступну суботу на оселі "Вовча Тропа" почне таборування пластової юнацтва: табір юначок під проводом пл. сен. Ніни Сомокич і табір юнаків під проводом пл. сен. Богдана Бобинського. Разом в місяці липні таборуватиме на цій гарній, просторій оселі "Пласту" близько 370 учасників та 45 членів булав. Довголітнім капеланом цієї оселі є о. Юрій Мещинський, який теж у цьому році матиме духовну опіку над таборювачами.

Сенатор Павло Юзик обраний до Конституційного Комітету Канади

Оттава. — Від часу прийняття нового канадського прапора в 1965 р. й відзначення 100-ліття канадської державності в 1967 р. у Канаді працює Постійний Комітет над змінами в Конституції країни. Дедалі, то більше представників уряду й громадянства домагаються не ревізії та змін кандійської Конституції, яку ще в 1867 році опрацював парламент в Англії, а її відкинення: канадійці мають самі для себе опрацювати Конституцію. Цього року парламент у Оттаві одностайно вирішив створити Об'єднаний Конституційний Комітет Канади. В одній із промов у парламенті сенатор Павло Юзик підкреслював необхідність врахувати в проєкті нової Конституції становище і права не лише англійської та французької більшості в країні, а й менших етнічних спільнот. Сенатор Джан Мекдоналд із Нової Шкотії добровільно зрезигнував зі свого місця в Конституційному Комітеті на користь сенатора Павла Юзика 11-го червня, щоб таким шляхом дати йому змогу заступати права етнічних меншин у Канаді під час вивчення всіх аспектів, що стосуються нової канадської Конституції. Сенатор П. Юзик від 1963 р. коли його тогочасний прем'єр Джан Діфенбекер призначив до Сенату, заступає права етнічних спільнот, бачи нові культури у Канаді в тому й віднянської меншості.

Створено Діловий Комітет і Комісії для відзначення 30-ліття УНКА

Нью Йорк (УНКА). — В дальшому ході праці для відзначення Ювілею 30-ліття Українського Конгресового Комітету Америки в неділю, 28-го червня ц. р. в приміщенні УСО "Трибу" відбулися наради членів Екзекутивної УНКА з представниками Відділів УНКА зі східного побережжя та Управы місцевого Відділу УНКА. В нараді взяли участь: о. шамб. М. Харина, пані Стефанія Пушкар, І. Віліньський, мгр І. Вазарко, А. Чорнодольський від Екзекутиви УНКА, д-р О. Соколюшин, Ст. Чуза, — Нью Йорк, д-р С. Котик — Діверсі Сіті, мгр Я. Рак — Ньюарк, О. Пилишук — Трентон, В. Чорнодольський — Балтімор, д-р С. Курілас — д-р Я. Гелета — Вашингтон, та д-р І. Скальчук, мгр Т. Онуферко, інж. М. Ніч і В. Посполита — Філадельфія. Наряду з ними о. шамб. М. Харина, а провідник нью-йоркського відділу д-р І. Скальчук. По з'ясуванні дотеперішніх заходів підготовки для відзначення 30-річчя УНКА д-ром І. Скальчук і мгрм І. Вазарком та діловий дискусії учасників вирішено відіти Ювілей в Філадельфію в дні 24 і 25

500 осіб взяло участь в Дні УНС в Лігайтоні

Лігайтон, Па. — Минулої неділі, 28-го червня, тут на оселі ім. Олега Олжича відбувся традиційний вже в цій околиці День Українського Народного Союзу, в якому взяло участь кругло 500 осіб, між ними багато відомих союзних і громадських діячів. День відбувся старанням Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу Пенсильванійського стейту. Мистецьку частину програми для підтримки під керівництвом Любо Глутковського та вокальне trio "Соловейчик" з Філадельфії під мист. керівництвом проф. Зої Маркович. Між привітаннями, краєзнавчим, були впрод. о. митр. прот. Омелья Милан, вєч. о. Василь Стебелюкський та вєч. о. Нестор Коваль, заступник гол. передсиди УНС проф. Іван Телес, гол. контролер УНС проф. д-р Богдан Гнатюк, гол. рада Анна Гарас та голови Окружних Комітетів УНС: Василь Сачко, Ольга Мамішак, Іван Голік та інж. Іван Сіма, проф. Зої Маркович. Фор-

Меланія Байлова обрана на президента Українського Музичного Інституту

Нью Йорк. — В неділю 23 червня ц. р. відбулися тут 19-ті з черги Загальні Збори Українського Музичного Інституту Америки, на яких обрано нову Управу на 1970-71 рік. Увійшли до неї члени професорського збору з різних міст, в яких діє УМІ: Меланія Байлова — президент, Марта Тарнавська — віце-президент, Таїса Богданська — секретар, Галина Мірошніченко — касир, Рафаїл Веке — імпресаріо, референт. До Ради Директорів увійшли: В. Сухина, Б. Перфецький, Е. Чапельська, Л. Шав'як і Р. Пуш. До Контрольного Комітету: В. Перфецький, А. Жалана і М. Кривокульська. До Головного Суду: О. Залозька і Я. Ладка і О. Омельницький.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за станом редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сумний ювілей ООН

26 червня 1945 року закінчилась конференція 46-ох держав, що зібралися у Сан-Франциско 25 квітня того року, щоб заснувати міжнародну організацію, яка додала б до новий лад у світі — у мирі і доброті. Конференція формально була успішною: складено чартер Об'єднаних Націй, що його в прийнятті тодішнього президента ЗСА Гаррі Трумана, підписали представники 50-ох держав. Тепер Об'єднані Нації нараховують 126 членів — держав. Але характеристичним мірою поваги, що її має ця найвища міжнародна організація, може бути факт, що про відзначення її 25-річного ювілею в Сан-Франциско 28 червня 1970 р. згадано в деяких газетах кількома рядками на задніх сторінках, а більшість міжнародної преси взагалі ту дату й подію промовчали.

Причина занепаду авторитету організації Об'єднаних Націй у її власному чартері. Головною роллю приписано Раді Безпеки з 5-ма її постійними членами, з яких кожний має право «вето». Советський Союз почав зголошувати «вето» проти всіх постанов, що не йшли по лівій його державних та комуністичних міжнародних інтересах. Водночас — Об'єднані Нації позбавлено будь-якої виконавчої сили, бо не створено міжнародного війська, яке становило б своєрідні «зуби» Ради Безпеки та Генеральних Асамблеї. Таким чином — Об'єднані Нації стали не наддержавною установою, а своєрідним міжнародним дискусійним клубом, на терені якого можуть тільки зустрічатися дипломати членів держав. Масовий наплив азіатсько-африканських нових членів не скріпив, а послабив ту установу, бо вони внесли до неї дух партизанізму й егоїзму, без зрозуміння для духа міжнародної солідарності і без зрозуміння, хто і що насправді є ворогом миру і справедливості.

Об'єднані Нації були створені в нездоровій атмосфері тільки-но відбитих Ялтинської і Потсдамської конференцій, на яких схвалено все те, чого хотів Сталін. Віра в чесність і справедливість СРСР, як одного з засновників Об'єднаних Націй, віра в можливість гармонійної співпраці з СРСР для добра людства була тим первородним гріхом, що помстився і далі мститься на Об'єднаних Націях.

Минаються добрі звичаї

„Зберігаймо наші традиції!“ — лунає в нашій пресі і на наших зібраннях, лунає в наших Церквах і в нашій громаді, і цей заклик є наже мотом сучасної бурхливої доби, в якій перевертаються всі цінності, надається їм іншого порядку. Але у нас з цим гаслом подібно, як з тим, що свого часу Марк Твейн писав про погоду: всі про неї говорять, але ніхто нічого в цій справі не робить.

Чим разом ми бажали б звернути увагу на одну із багатьох наших добрих традицій, яка від самого початку існування української громади в Америці була основою її організації, її праці та розвитку і, головне, її допомоги рідному народові у його змаганнях до волі і незалежності.

Масмо на думці нашу жертвенність. Очевидно, що вона ще існує, що ще великі тисячі доларів складають громадяни на підтримку своєї Церкви, на прерізні наші харитативні, культурно-виховні та інші цілі. Але вже далеко не так, як колись, як велить наша традиція.

Про це чи не найяскравіше свідчать сторінки „Свободи“. У ріднихках за минулі десятиріччя наваж до можна нагадати на яку вістку чи допис з будь-якої імпреси, зокрема родинної, щоб вона не кінчалася обов'язковим: з цієї нагоди привітань, на заклик такого то й такого, склали стільки то й стільки пожертв на таку то й таку ціль.

Як же інша ситуація виглядає сьогодні! Вистачить поглянути на теперішні дописи, надруковані і не надруковані, в яких багато великих слів про те, як то „столи вигнали!“ від справ і наповні, скільки і яких патріотичних промов виголошено з нагоди подружнього ювілею чи іншого родинного свята — і на тому кінець. Забавились, наїлися і напилися, поговорили про пошанування традицій і — самі ж знехтували одну з найяскравіших і найшляхетніших наших традицій, не пожертвувавши ані зламаною цента на одну чи другу добру ціль. Проте, довгий і зворушливий допис до газети вислати та ще й вимагають, щоб негайно його надрукувати.

Минаються добрі звичаї, і якщо цьому не зарадімо, то не пролине в Судині багато води, як минеться і наша громада, і її добра слава.

М. Петрович

„МИ ПРОСТО ЖИВЕМО В ІНШІЙ ЕПОСІ“

(Совєтські вчені про ситуацію в СРСР)

Нещодавно на Заході став відомим повний текст листа трьох совєтських учених, академіка Андрія Сахарова („батько совєтської водневої бомби“), фізика — теоретика Валерія Турчина та історика й математика Роя Медведєва — до Брежньєва, Косігіна й Подгорного. У цьому листі вони вимагають демократичних реформ. Їхні тези в загальному покриваються з пропозиціями, виданими вже давніше Сахаровим у відомому його меморандумі „Роздуми про поступ, мирне співіснування та інтелектуальну свободу“, тільки що вони чіткіше специфізовані й пропонують такі реформи: загальної демократизації, припинення загальної війни усіх закондорних р а діопересилан, вільну продаж видаваних на Заході книжок та періодичних видань, поширення міжнародного туризму, полегшення міжнародного листування, поширення міжнародних контактів, амністії для політичних в'язнів, незалежність судівництва, децентралізація виробничого процесу й усамостійнення виробничих об'єднань, скасування цензури, відновлення національних прав.

Не зважаючи на те, що автори листа свої пропозиції висувають з позицій людяного ставлення до режиму, немає сумніву, що практичне здійснення цих пропозицій мусило б привести до упадку режиму, і що ця своєрідна програма — мінімум (у порівнянні з „Програмою демократичного руху“) має радше демонстраційний характер з метою мобілізації „співутьства“.

Проте, лист учених цікавий не тільки як документ, що ще раз ясно формулює протиріччя широким мас суспільства, він цікавий ще й тим, що яскраво відображає як настрої суспільства, так і глибини кризи сучасної совєтської системи, той безнадійний процес повільного упадку, який переживає кожна система, що не сповнила своїх завдань, і в зв'язку з чим її суспільство не підтримує.

У процесі росту сил спротиву в СРСР одним з найважливіших питань є, наскільки нові політичні ідеї, що їх видвинули інтелектуали, поширені серед населення. На це Сахаров, Турчин та Медведєв дають таку відповідь: „Є підстави припускати, що погляди, висловлені в цих тезах, поділяє тією чи іншою мірою значна частина совєтської інтелігенції та передова частина робітничої класи. Ці тези відзеркалюються в поглядах студентської та робітничої молоді і в численних дискусіях у вільному колі“.

Аналіз таких згаданих негативних явищ у політичному, економічному й культурному житті, переведена трьома вченими, цілком розвінсує міт про „передовість“ совєтської системи. На думку вчених, ознаки розкладу й застою в економіці СРСР мають гли-

бокий характер і з року в рік збільшуються. Наслідком помилок технічної й економічної політики технічний прогрес різко сповільнюється, безконтрольно й безкарно винищуються природні багатства, загальновідоме хронічно тяжке становище в сільському господарстві. Реальні прибутки людині останніми часами не зростають, харчування, медичне обслуговування по ліпшують дуже повільно, зростає кількість дефіцитних товарів. У країні наявні ознаки інфляції. Пріоритетність праці по-давньому залишається в СРСР багато нижче, ніж у капіталістичних країнах, а її ріст різко сповільнюється.

У той же час в капіталістичному світі вчені добачають перевернення криз, що розділяють давніше їх економіку, розумне державне регулювання й планування, подолання колишніх соціальних протиріччя, зокрема модернізація економіки, внаслідок застосування обчислювальної техніки (комп'ютери). Все це вчені називають „другою промисловою революцією“.

Ось як Сахаров, Турчин та Медведєв характеризують стосунки в економіці Америки і СРСР: „Порівнюючи нашу економіку з економікою ЗСА, ми бачимо, що наша економіка відстає не тільки з кількісного, а й з якісного погляду. Чим новіший і революційніший будьякий аспект економіки, тим більший розрив між ЗСА і нами. Ми випереджаємо Америку у видобутку вугілля, відстаємо у видобутку нафти, газу та електроенергії, відстаємо відстаємо в хімії та нескінченно відстаємо в обчислювальній техніці. Останнє особливо суттєве, бо запровадження електронічних машин у народне господарство — явище виробничої ваги, яке докорінно змінює обличчя системи виробництва. Це явище слухно відстає назува другою промисловою революцією. Тим часом потужність нашого парку лінійних машин у сотні разів менша, ніж у ЗСА, а щодо використання електронічних машин у народному господарстві, то тут розрив такий великий, що його неможливо навіть виміряти. Ми просто живемо в іншій епосі“.

Далі вчені вказують на відставання СРСР від ЗСА в сфері наукових та технічних відкриттів, зокрема в царині космічних літ. Допускаючи причини цього відставання, Сахаров, Турчин та Медведєв насамперед добачають їх у побудові совєтської системи. „Джерело наших труднощів не в соціалістичному ладі, а, напевно, в тих умовах нашого життя, які суперечать соціалістичній, ворожі йому“. Суперечать йому антидемократичні традиції, що передусім створилися у сталінський період і дотепер не ліквідовані. Для ліквідації перешкод в економіці слід насамперед звіль-

Д-р Микола Терлецький

60 РOKІВ ТОМУ

6-го червня 1910 року я здав іспит зрілості в драгобичській гімназії. З кімцем червня приїхав до Дрогобича зі Львова студент медичної школи Микола Валяк і з дозвільшення Студентської Громади заохочував студентів пра- ва, а також абітурієнтів, до участі в студентському ві- чі, що мало відбутися 1 липня 1910 р. в залі Львівського університету.

З Дрогобиччини поїхали майже всі студенти права, а з абітурієнтів Юліан Шпала- ло, Володимир Збєбський і я. Вийшли ми 30 червня не- цірним поїздом.

1-го липня о 9-й год. ранку відбулися студентські наради в залі „Дністра“. Там нам сказали, що віче відбудеться в залі ч. 3 в університеті при вул. Миколаїв, а по вічу відбудеться демонстраційний похід по місті з кли- чами за заснування україн- ського університету.

По нараді у „Дністрі“ ми малими гуртками а то й поодинокі перейшли до університету. Там почалося віче, яким проводив, оскільки не поминалось, студент Іван Охримович. Промову про заснування українського уні- верситету у Львові вголосив студент філософії Мико- ла Залізний.

Під час його промови при- бігли до залу студенти, які були на стійці, і донесли, що поляки будують на кордо- рі барикади, щоб замкнути нам вихід. Зчинився рух, од- ні закликали йти розкидати барикади, інші заспокоюва- ли і доряджували продовжу- вати віче.

Зчинився заколот, частина студентів пішла розлашова- ти барикади, інші залиши- лись слухати промову. Ті, що вийшли з залу, попадали під обстріл польських сту- дентів, які, поховавшись у фрамугах вікон, стріляли з укрітки. Жертвою доволі густих пострілів упав Адам Коцько, якому куля поцілила в чоло. Студент Леонтович був ранений в коліно.

Стрілянина тривала де- кілька хвилин, після чого на коридорі появилася по- ліція, що вже була в ставі поготівля. Всіх студентів-у- країнців заарештовано, а по- лків поспішувало як свід- ків.

Понад сто двадцять ареш- тованих українських сту- дентів перевезено „дорожками“ до тюрми при вулиці Ваго- рія. Там усіх почали пе- реслухувати і одних скорше, інших пізніше, звільняли. Мене звільнили на третій день, я враз в день похо- рону Адама Коцька, що від- бувся з численною участю народу. Кінець похороку я ще бачив.

Судовий процес проти 101 українських студентів роз- дувати перешкоди в сфері суспільно-політичній, ін- акше всі заходи та реформи приречені на неефективність.

У зв'язку з цим вчені й ставлять свою програму ре- форм, вимагають свободи ін- формати та творчості і гос- три засуджують насильниць- (Закінчення на стор. 3-ій)

Алія Косовська

ПІСЛЯ ВІДВІДИН ВИСТАВКИ

М. ЧУЛАЄВСЬКОГО

Чотири старших пані вий- шли з Літературно — Мис- тецького Клубу, де відбува- лася виставка образів мис- тця — малюра Миколи Чулає- ського, і зупинилися на розі Дев'ятої вулиці, все ще не з в а жуваючи розлучитися. Усі чотири були в доброму гуморі, який звичайно вит- ворюється від споглядання чогось гарного, зворушливо- го.

— Я така щаслива, — ска- зала одна з пань, — що ку- пила цю картину. Вона ме- ні нагадує куточок в одній з околиць Києва. Це таке щось рідне, таке близьке...

— А леж у каталозі сказа- но, що це — околиця Вай- сенбургу, в Німеччині, — заперечила друга пані.

— Проте, вся творчість мистця суто українська! — відгукнулася третя. — І на- віть з чужої природи він бе- ре лише те, що йому нагадує Україну. Та це, здається, єдиний образ з Німеччини, а решта все наше, чи то „Стен“ з квітучим будьяком на першому плані, чи „Око- личчя“ з кладкою через річ- ку, що нагадала мені такий самий краєвид на передміс- ті Чигириня, чи „Свідок ми- нулого“, — цей старий і по- кинутий вітряк. Я вже не ка- жу про такі речі, як „Бать- кова пасіка“ і „Рідна хата“.

В них відчувалася носталь- гія, на яку хворіємо всі ми, емігранти старшого поколі- ння. І тому ця виставка ме- не зворушує до сліз.

— Алеж це стара школа, безпосередній вплив „перед- вижників“! — зауважила четверта пані. — Нічого но- вого, все, як у Рєпіна, Перо- ва...

— А ви хотіли б, щоб му- дра людина, безкритично піддаючись моді, почала ма- лувати безголових людей, фіялкових жінок з непри- родно довгими шиями або замазувала полотна, на яких нічого не розбереш? Дякую красю за такі „модерні твор- ити“! Старе? А хіба молода природа? Адже вона вічно- прекрасна, чи не так? — га- ряче заперечила третя пані.

— Звичайно, що так! — охоче погодилася перша па- ні. — Я абсолютно не розу- мію модерного мистецтва, воно нічого не говорить ні уму, ні серцю. А ці картини я з охотою закупила б усі, якби була багата.

— Я не мистець, я — ли- ше споживач мистецтва, і сприймаю його серцем, а не розумом. Моя крайня межа в образотворчому мистецтві — це яскраві образи Моро- за, але не ліпше. Можливо, що я відстаю, але я не хо- чу кривити душею, щоб ви- глядати передовою жіночкою, як це робить дехто з наших старших пань. „Куди вже нам, старим, за юнаками гнатись!“ — заявила третя пані.

— Ви агадали, Чулаєвсь- кий учився у Міхновського, учня Рєпіна, і це раз і на- завжди визначило характер його творчості, — сказала друга пані, звертаючись до четвертої. — А його „Со-

— Мені сподобався „Оси- ний туман“. Надзвичайна тонка в ньому гра кольорів від перлово — сірого до тем- нофіялкового, — сказала друга пані, пригадуючи щойно побачений образ.

— А ви зауважили, що в одній людській постаті, жад- ного портрета немає на вис- гавці? — запитала третя па- ні своїх приятельок. — Мо- жливо, що після всього пе- режитого „гомо сапієнс“ на- зики втратив повагу мистця. Навдо вже потворним вияв- ляється його обличчя в тих міс- цях, де людині дозволено змушувати над людською, — сумно озвлася перша пані.

— Тільки в „Зустрічі з со- сьняниками“ є маленька жі- ноха постать, але це не йде в рахунок, нащо вже вона дрібна. Правда, є ще копія з Пимоненка, „Молода госпо- диня“, алеж де — копія...

— А може мистець жено- ненависник, а ми, жінки, йо- му тут дитрабю співасмо! — сказала друга жінка.

— Ах, він такий, недоб- рий! Та як він сміє! — жар- тливо обурилася третя, і всі чотири пани розсміяли- ся.

— Крім своєї дружини, він любить лише одну жінку, і вірний їй своїй дамі на все життя. Ім'я цієї дами — при- рода. — Вже серйозно ска- зала третя пані, і приятель- ки, напешті, розлучилися. Нью-Йорк, червень

19. Митрополит А. Шептицький отримав широкі повноваж- ності від папи Пія Х

Митрополит А. Шептицький бажав зблизити до Ка- толицької Церкви не лише православних українців, але й увесь Схід. Він сподівався, що після проголошення то- леранційного едикту знайдеться в Росії нагода і на у- ніїну працю серед білорусів та москалів, не кажучи вже про українців. 1907 р. він виїхав у подорож у Московщину і „Випорус“ з широкими повноваженнями від папи Пія Х, який покладав на нашого митрополита ве- лику надію. Митрополит мріяв про український патріархат у Києві, що, визнавши примат папи, був би самос- тійний і юридичний та ор- ганізаційно незалежний, збе- рігаючи всі обряди і звичаї Православної Церкви.

(Далі буде)

Д-р Юліан Колтун

ВАТИКАН І МОСКВА

(Дипломатичні контакти)

1803 р. прибув до Петер- бургу папський нунцій, архієпископ Тома Арєццо на сталій побут. Однак його праця в московській столиці була низкою непорозумінь, зокрема на тлі юридичної невідомості Московською Церквою, контролюючої католицьких семі- нарій і т. д. У червні 1804 р. архієпископ Арєццо був ви- сланий з Росії, бо особиста гідність царя Александра бу- ла ображена одним політич- ним інцидентом в Римі. Пі- сля видалення амбасадора контролю над Католицькою Церквою в Росії загострено. Архієпископ Арєццо свій гірний досвід 14-місячної нунціатури в московській столиці скархатував од- ним реченням: „Ліпше бути захристіанином у Римі, як амбасадором в московській столиці“!

14. Александр I вимагав

Коли цар Александр I був зайнятий війнами в Європі, ненависть до святих і католиків в Петрограді зрос- тала. Почалося з того, що братанок князя Голиціна, у- чень святихого пансіонату, етнік католиком. Говорилось, що дещо придворні дами та- кож прийняли римо-католи- чну віру. Столиця була обу- рена. У 1815 р. прибувши до Петербургу, цар вигнав єзу- їтів із столиці, а в 1820 р. ви- дался із цілої Московії. Москалі-католики також ви- емігрували за кордон, бо не могли легально мешкати в Росії.

15. Угода Папи Пія IX з царем Миколою I

Цар Микола I двічі їздив до папи Григорія XVI, але

це йому не перешкодило зни- щити в 1839 р. Українську Католицьку („Уніатську“) Церкву. Між ним і папою Григорієм XVI почалися пе- реговори в справі конкорда- ту, який і підписано 1847 р. за понтифікату Пія IX. Хоч цей конкордат польські істор- ики називають „скупим“, все ж таки він давав деякі полегч і привілеї римо-ка- толикам.

16. „Католицизм означає революцію“

За володіння царя Алек- сандра II, в 1863 році, поля- ці під московською окупа- цією вчинили збройне пов- стання, яке генерал Мурав- йов жорстоко здавив. Польо- ві суди фізично ліквідували повстанців, бо „не має сенсу брати в полон“ — заявив ге- нерал Муравйов. Багато ко- стьових поминало.

Коли папа Пія IX запро- тестував проти цього перед московським амбасадором, бароном Феліксом Маскдор- фом, то амбасадор заявив, що „католики вєсоди є спри- чинниками заворушень“ і

що „католицизм означає ре- волюцію“.

Маскдорфа негайно усуне- но з залу, і Александр II зїзав з Ватиканом дипло- матичні зносини.

Наслідник Пія IX, Лев XIII написав до царя листа, просячи опіки над католика- ми в московській імперії і відновлення дипломатичних зносин. Цар вівел до Риму своїх двох синів Сергія і Павла, які мали бути посе- редниками в наладнанні вза- ємин, але надії розвінсьли після замаху на життя царя в 1881 році. В той час у Росії тероризм нігілістів та а- нархістів безмірно зріс. За- мордування царя Александр II революціонерами ви- кликало тривогу в усій Євро- пі.

17. Папа Лев XIII і Москва

Папа Лев XIII, якого на- зивали „папою робітників“, видав енцикліку п. н. „Diu- tinum“, в якій остерігав во- лодарів і народи, що причи- ною суспільних заворушень є нехтування Христової на- уки у вирішуваних соціальних питаннях. Це відносилось та-

кож до східних Церков, що стояли осторонь від соціаль- них питань: в Росії царі міц- но тримали П р а в о с л а в- ну Церкву в своїх руках, ви- являючи її як інструмент для політичного та соціального гноблення мас.

Після приходу до влади Александра III напруження між Апостольською Сто- лицею і московським урядо- м зляглося. Дипломатична з'ялїтика папи-суспільника Льва XIII зробила своє. По- добних переговорів і дискус- іях між Ватиканом і моско- вським урядом підписано в 1882 році договір, корисний лише для Римо-Католицької Церкви під московськими за- боронами, але не для україн- ської, т. зв. „уніатської“. Для поліпшення відносин у Холмській дієцезії нічого не вдалося зробити. Московсь- кий уряд повідомив Ватикан коротко і сухо, що він „ва- жаж уніяти за членів моско- вської Православної Церкви, і з політичних причин ця по- ставка не може бути зміне- на“!

У 1894 р. цар створив по- стійне представництво Росії при Ватикані.

18. Останній Московський цар Микола II

Він був людиною слабої волі і завжди перебував під чийсь впливом. Під час його коронації стався символіч- ний факт: царський сніпер випав з його руки. У 1905 р. під час революції в Росії, Микола II проголосив толе- ранційний едикт, але це ма- ло допомогло. Ніхто й ні- до чого не могло здержати ко- лєса історії московської імперії, яке котивало не- стримно до свого призначе- ння. Страйки і заворушення ширились, атентати йшли один за другим.

Згаданий едикт відносився до релігійної толеранції. Він касував попередні зааряджен- ня, що забороняли право- славним зміняти віру. Папа Пія Х погратулював цареві за його. Деякі автори пода- ють (Джаст: „Рим і Росія“), що протягом двох років піс- ною проголошення толера- нційного едикту півмільйона православних у Росії, між

ним 200 тисяч українських холмщак перейшли на ка- толицизм. Це може дещо пе- ребільшене, але факт, що в першому десятилітті XX ст. латинники мали в Росії ба- гато вірних. Майже в кожному великому місті був один або й два костілки. В Москві бу- ла латинська католицька се- мінарія, яку знищено 1923 р.

Рівночасно поставали гру- пи католиків східного об- ряду. Очевидно, московський уряд завжди вороже ставив- ся до католиків східного об- ряду, бо добавав в ка- толицизм східного обряду небезпеку для державної ре- лігії. Наприкінці XIX стол. кілька православних євпе- нників під впливом філософа Володимира Соловйова ста- ли католиками східного об- ряду. В 1908 р. прем'єр П. Століпін дозволив відкрити малу церкву в Петербурзі для католиків східного об- ряду, але після заворуван- ня Століпін та церкву за- мкнуло, бо, мовляв, „буду- нок не відповідає технічним вимогам і не дає безпеки для публічних зібрань...“

ПРЕСОВИИ ФОНД „СВОБОДИ“

ЛІСТА, Ч. 14.			
Д-р М. Чернио, Чикаго	\$20.00	С. Колотривенко, Чикаго	2.00
І. Джус, Бломфілд	10.00	С. Кулик, Бронкс	2.00
М. Червоный, Нью Йорк	10.00	І. Матвійчук, Росліндейл	2.00
А. Лесин, Поінкерс	8.00	І. Митрох, Ленсінг	2.00
Пастор Р. Гарбузок, Елмгурст	7.00	І. Мокринський, Ірвінгтон	2.00
Н. Іванів, Рослін	7.00	В. Оряшак, Дорчестер	2.00
Д-р Т. Корещий, Деніелсон	5.00	С. Петрій, Чикаго	2.00
Ф. Лукіянович, Філадельфія	5.00	В. Поцілуйко, Дітройт	2.00
М. Ратушний, Гарфілд	5.00	В. Протасик, Монтреаль	2.00
М. Федуняк, Голтінсвуд	5.00	Х. Ратич, Філадельфія	2.00
Д-р О. Сохан, Поінкерс	4.00	Д-р В. Садюк, Гейнесвілл	2.00
П. Федус, Лексінгтон	4.00	І. Селінський, С. Востон	2.00
П. Головач, Торінгіл	3.00	Т. Турчиняк, Бредфорд	2.00
В. Гшовський, Бронкс	3.00	Н. Федюк, Матаван	2.00
К. Лучка, Флорал Парк	3.00	А. Хомик, Дітройт	2.00
		В. Церковник, Пасадіна	2.00
		А. Чорній, Балтимор	2.00
		М. Шафран, Боффало	2.00
		К. Шкіула, Філадельфія	2.00

П. Баворовський, Гемтремк	2.00	М. Ганін, Філадельфія	1.0
І. Балабанський,		С. Гасяк, Ст. Джозеф	1.0
Френклін Парк	2.00	Д. Гнатів, Піттсбург	1.0
М. Відюк, Дітройт	2.00	О. Гуменна, Нелвілл	1.0
А. Відецька		М. Лілік Олд Фордж	1.0

І. Савт Плейсфілд	2.00	С. Дутковська, Рочестер	1.00
І. Елхія, Гарфілд	2.00	В. Карась, Кіркленд	1.00
А. Василенко, Сан Гейт	2.00	Л. Король, Монтреаль	1.00
М. Вацлавів, Балтимор	2.00	Д. Леоніц, Крісталь Лейк	1.00
В. Вовк, Мінеаполіс	2.00	І. Листей, Ютіка	1.00
В. Ворон, Нью Йорк	2.00	В. Маріш, Озон Парк	1.00
В. Голуб, Міддлвілд	2.00	В. Матійшин, Іст Сиракуз	1.00
Д. Геряк, Ансонія	2.00	М. Оліак, Дітройт	1.00
П. Данилович, Філадельфія	2.00	Д. Осмельчук, Ньюарк	1.00
Н. Ільвік, Вашингтон	2.00	М. Пригарт, Мінеаполіс	1.00
А. Залевська		С. Стефанів, Флінт	1.00
Вашінгтон Фолс	2.00	М. Хома, Балтимор	1.00
Л. М. Зобнін, Ендікотт	2.00	М. Чабан, Кліфтон	1.00
І. Зубаль, Валдінфорд	2.00	В. Чурма, Лівінг	1.00
М. Кішеня, Галена	2.00	М. Шепелінський, Торонто	1.00

Крайовий Комітет закликає всі національності взяти участь у „Дні пошани Америки”

Вашингтон. — У противагу до розгугу анархістичного та лівого елементу в ЗСА, у столиці країни достав Крайовий Комітет на чолі з видатним свангелським проповідником Біллі Грегемом і видатним актором-патріотом Бобом Гопом, з такими почесними членами, як кол. президент ЗСА Г. Труман, п-і М. Айзенгавер, кол. президент Л. Джансон та ін. Крайовий спубліканської партії, Ласло Паштор, оприлюднив заклика до усіх етнічних груп у ЗСА, щоб вони, які так багаторічно вкладали сили й енергію в розвиток Америки та її культури, перебували в суботу 4-го липня до Вашингтону в національних строях країн свого походження й брали участь у всіх святкових активностях як у столиці країни, так і в інших містах. Якщо

Комітет закликає увесь американський народ взяти участь 4-го липня, в День Американської Незалежності, у масових, радічних, патріотичних св'яткуваннях на честь і пошану Америки — великої, могутньої і чудової країни. Головні св'яткування відбудуться у Вашингтоні в неділю 4-го липня. Вони розпочнуться о 11-й г. ранку релігійно-патріотичною де-

1625, 1st St., N.W. Room 520
Washington, D.C. 20006

**У БЕЛЬГІ
РОЗПОЧНЕТЬСЯ В ЛІНІІ
ТАБОРУВАННЯ МОЛОДІ**

Брюссель. — На оселі "Франкополе" цього року таборування сумівської та всієї іншої молоді розпочнеться з 11-го липня й триватиме до 2 серпня. Таборування будуть відбуватися під патронатом Українського Допомогового Комітету. Цього року в

канськими астронавтами Мі-
сяця. Відповідні патріотичні
бел'г. франків та внести од

святкування відбудуться у суботу 4-го липня по всій країні.

Керівник Відділу Етнічної

Замість квітів на могилу
БЛ. П. СВДОКІЇ СІРЕНКО

на Фонд Катедри Українознавства
при Гарвардському університеті
зложила 10,00 доларів
Антизв ВАСИЛИШИН

Замість світлих на свіжій могилі
б.л. п. проф. ІВАНА НЕДІЛЬСЬКОГО
та
б.л. п. інж. ВОЛОДИМИРА ПЕТРА ШЕХОВИЧА
20,00 дол. — з того 10,00 дол. на Збірник Народних
Мелодій Зіновія Ісєвля, а 10,00 дол. на Літопис
Войківщини, зложили
Тоси, Модест і Дарча ВЕНГРИНОВИЧ

бл. п. проф. ІВАНА НЕДІЛЬСЬКОГО
зложили 25.00 доларів

на Кодексе Українських Народних Мелодій
д-ра Зіновія Лиська
Осипа і д-р Едвард МИХАЙЛЕНКИ

Замість квітів на могилу
св. п. ПОСИПА МИХАЙЛА
зложили на Гарвардський Університет:
п.п. Зенон ІВАСИКИВ — 25.00 дол., Микола ЧОРНИЙ
— 25.00 дол., Петро ЛУЦЬК — 25.00 дол.

